

Τα λεφτά είναι σαν την κοπριά. Αν τα σκορπίσεις τριγύρω, κάνουν καλό. Αν τα μαζέψεις σ' ένα σωρό, βρωμάνε απαίσια.- Francis Bacon, Άγγλος φιλόσοφος.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και.. **μη**

ΚΡΙΣΗ; ΠΟΙΑ ΚΡΙΣΗ;

Τα σκυλιά έφαγαν την πίττα και θα πεινάσει ο κοσμάκης

Ο σοφός ελληνικός λαός λέει για τους άπληστους ότι θέλουν την πίττα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Ε, λοιπόν, φίλοι μου τα σκυλιά που νέμονται τις οικονομίες όλου τού κόσμου έφαγαν την πίττα μας και τώρα θα πεινάσουν οι λαοί, αφού δεν είναι δυνατόν να χορτάσουν αυτοί και να έχουμε εμείς την πίττα ολόκληρη.

Πιστεύω ότι η οικονομία ενός έθνους δεν είναι διαφορετική από τα οικονομικά μιας οικογένειας ή μιας επιχείρησης και είναι κάτι πολύ απλό: Δεν είναι δυνατόν να ξοδεύεις περισσότερα χρήματα από το εισόδημά σου χωρίς να χρεοκοπήσεις. Αυτό είναι όπως τους ιερούς κανόνες και δεν μπορεί να το αλλάξει κανείς... δημιουργικός λογιστής, όπως τον Σημίτη -ας πούμε- χωρίς να υποστεί τις οδυνηρές συνέπειες της "αμαρτίας" του.

Τώρα ο Βενιζέλος υπόσχεται ότι θα καταδιώξει ανηλεώς την φοροδιαφυγή στην Ελλάδα, αλλά είναι αργά για τα εκατομμύρια αδέρφια μας που υποφέρουν σήμερα επειδή άργησε να ξυπνήσει ο Μπένι και οι υπόλοιποι πολιτικάντηδες που συναναστρέφονται με τους φοροφυγάδες. Οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα, Πασόκ και Νέα Δημοκρατία, ξόδευαν σαν μεθυσμένοι ναύτες για να ικανοποιήσουν την κομματική πελατεία τους χωρίς να νιάζονται για την είσπραξη των φόρων εισοδήματος, τού ΦΠΑ κλπ., το ΙΚΑ κ.ο.κ. με αποτέλεσμα να χάσουμε την εθνική κυριαρχία μας και αν αυτό δεν είναι προδοσία, τί άλλο μπορεί να είναι;

Αλλά ας αφήσουμε την Ελλάδα προς στιγμήν επειδή η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα από τον πληγωμένο γίγαντά της, τις ΗΠΑ, που είχε

συνέπεια να εξανεμιστούν εν μια νυκτί \$2,5 τρις από τις διεθνείς αγορές και \$135 δις από το χρηματιστήριο τής Αυστραλίας. Πώς φτάσαμε σ' αυτό το σημείο -και ακόμη δεν τελειώσαμε μ' αυτό το πρόβλημα- είναι πολύ απλό όπως είπα προηγουμένως.

Επειδή είμαι κάποιος ηλικίας θυμάμαι την εποχή τού Μένζις όταν έφτασα σ' αυτή την χώρα το 1957 και κατασκευάζονταν τα μεγάλα έργα όπως το Snowy Mountains, όταν ήταν πολύ εύκολο για έναν εργάτη ν' αγοράσει σπίτι ή και δύο σπίτια, χωρίς να ξεράνει στο σκ... του. Τότε που με μερικά δολάρια αγοράζαμε ολόκληρο αρνί για να το ψήσουμε στην σούβλα χωρίς να είναι Πάσχα. Τότε που υπήρχε πραγματική ευημερία, επειδή οι πλούσιοι πλήρωναν το ποσοστό που τούς αντιστοιχούσε σε φόρους 49% και οι εργάτες εισέπραταν ένα δίκαιο μεροκάματο που αυξανόταν κάθε τρεις μήνες, ανάλογα με το κόστος ζωής για να ζουν ανθρώπινα.

Η χρυσή εποχή έληξε όταν οι πο-

λιτάντηδες τής Αυστραλίας μείωσαν σταδιακά τον φόρο εταιρειών στο 30%, δηλαδή μικρότερο φόρο από το 50% που πληρώνουν οι συνταξιούχοι όταν κερδίσουν μερικά δολάρια για να συμπληρώσουν τη σύνταξη τής πείνας! Αν είναι δυνατόν ένας πολυδισεκατομμυριούχος να πληρώνει μικρότερο ποσοστό φόρου από έναν συνταξιούχο και να υπάρχουν χρήματα στον εθνικό κορβανά για ν' ανταποκριθεί η όποια κυβέρνηση στις υποχρεώσεις της! Αυτοί δεν είναι πια πολιτικοί, αλλά αλχημιστές...

Οι πολιτικοί μας έπρεπε να διαλέξουν αν θα μειώσουν τις κυβερνητικές υπηρεσίες, ή θ' αυξήσουν τον φόρο εταιρειών και η κυβέρνηση Χάουαρντ, φυσικά, επέλεξε το πρώτο γι' αυτό εγκατέλειψε τις υποδομές και ιδιωτικοποίησε τα πάντα. Ο Κέβιν Ραντ προσπάθησε να ισορροπήσει κάπως την κατάσταση με τον φόρο στα υπερκέρδη των κροίσων και είδαμε τί έπαθε όταν οι εκ-μεταλλευτές τού εθνικού πλούτου δαπάνησαν \$20 εκατομμύρια για να τον εκπαραθυ-

ρώσουν από το πρωθυπουργικό γραφείο.

Βέβαια, διαφορετικές οι περιπτώσεις Ελλάδας και Αυστραλίας, αλλά θα έχουμε τα ίδια αποτελέσματα εδώ αν οι πολιτικοί δεν ανακαλύψουν το τσαγανό που χρειάζονται για ν' αυξήσουν τον φόρο εισοδήματος τουλάχιστον για τα μονοπώλια και στα υπερκέρδη για να καλύπτονται οι κυβερνητικές δαπάνες.

Στην Αμερική είναι πάλι διαφορετική περίπτωση, γιατί εκτός από την μείωση στη φορολογία των πλουσίων από τους Ρεπουμπλικάνους, ο βλαξ Τζορτζ Μπους άρχισε πολέμους με κόστος τρισεκατομμυρίων και σε συνδυασμό με την απληστία των Τραπεζών προκάλεσε το τεράστιο οικονομικό πρόβλημα που κληρονόμησε ο Μπαράκ Ομπάμα και το επιδεινώνουν τώρα οι θερμοκέφαλοι ακροδεξιοί Ρεπουμπλικανοί με την αδιαλλαξία τους.

Γεγονός, πάντως, είναι η απόδειξη ότι ο καπιταλισμός στη σημερινή μορφή απέτυχε παταγωδώς και όλες οι υποσχέσεις του πως με την παγκοσμιοποίηση, την απελευθέρωση των αγορών και την ανεξέλεγκτη μεταφορά κεφαλαίων από μια χώρα στην άλλη θα δημιουργούσε μια Εδέμ για όλο τον κόσμο, αποδείχτηκαν μια απάτη, ή μάλλον ένα κόλπο για να συγκεντρωθεί ο παγκόσμιος πλούτος σε μερικές τσέπες αγνώστων που από το παρασκήνιο ελέγχουν τα πάντα, ακόμη και τις δημοκρατικές διαδικασίες. Και εκεί είναι ο πραγματικός κίνδυνος, όπως, έγραψε ο Δρ Βρασίδης Καραλής στο άρθρο του που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στην The Australian και σε περίληψη στον "Κόσμο".

* Αισχροκέρδεια

Τα πήρα κυριολεκτικά στο κρανίο με την τιμή τής βενζίνης που προχθές ήταν \$1,40 σεντ το λίτρο, παρόλο που η χονδρική τιμή για το ακάθαρτο πετρέλαιο είχε μειωθεί στα \$83 το βαρέλι. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν μπορεί ακόμη να συνειδητοποιήσει πως αυτή η αισχροκέρδεια των μονοπωλίων που κυριολεκτικά βάζουν το χέρι στις τσέπες μας και μάς τα παίρνουν χωρίς να τιμωρηθούν έχει αγανακτήσει τους ψηφοφόρους, οι οποίοι στρέφονται εναντίον της στις δημοσκοπήσεις.

Εξάλλου, ήδη αυξήθηκε το κόστος τού ηλεκτρικού ρεύματος πριν την εφαρμογή τού φόρου για το διοξειδίο τού άνθρακα και τα κορόιδα πληρώνουν αφού δεν τα προστατεύουν οι πολιτικοί του.

Η απουσία τής κυβέρνησης στα καθημερινά προβλήματα τού πολίτη δημιουργεί το αίσθημα ανασφάλειας και την οικονομική κρίση που αντιμετωπίζει ο τομέας των λιανικών πωλήσεων και των υπηρεσιών, επειδή ο κόσμος προτιμά να αποταμιεύει το περίσσειμά του παρά να το ξοδεύει στα καταστήματα, γιατί δεν γνωρίζει τί του επιφυλάσσει το αύριο. Οι πετρελαιϊκές εταιρείες μάς χρεώνουν με τη σημερινή χαμηλή τιμή τού ακάθαρτου πετρελαίου όσα περίπου μάς χρέωναν όταν η τιμή του ήταν σχεδόν διπλάσια και πληρώνουμε κάποιο γραφειοκράτη μεγάλο μισθό για να ελέγχει δήθεν την τιμή τής βενζίνης! Άλλο ανέκδοτο κι' αυτό...

* Η απογραφή

Απαράτηρητο πέρασε πιστεύω το γεγονός ότι

στην φόρμα τής Απογραφής που συμπληρώσαμε χθες το βράδι και στην ερώτηση 18 για την γενεαλογία ενώ αναφέρονται άλλες εθνικότητες απουσιάζει η ελληνική όπως μου το επεσήμανε γνωστός συμπάροικος και διερωτώμαι: Είναι περισσότεροι οι Γερμανοί από τους Έλληνες στην Αυστραλία; Όμως οι Γερμανοί αναφέρονται στον κατάλογο εθνικοτήτων, ενώ οι Έλληνες συμπεριλαμβάνονται στους... "άλλους".

Εξάλλου, στην ερώτηση 19 για το θρήσκευμα αναφέρονται τα χριστιανικά δόγματα και όχι ο Χριστιανισμός που είναι η πραγματική θρησκεία.

* «Ας κλείσει η Βουλή!»

Τις απόψεις τις για το ύψος της βουλευτικής αποζημίωσης κατέθεσε πρόσφατα η βουλευτής τής Νέας Δημοκρατίας, Φωτεινή Πιπιλή:

«Στα πεντέμισι χιλιάδες Ευρώ μεικτά ανέρχεται το ύψος της βουλευτικής αποζημίωσης. Βεβαίως και είναι προκλητικό, γι αυτό κι εγώ προ-

Ενας αυθεντικός φιλοζωος.

τείνω: «Ας κλείσει η Βουλή!»» δηλώνει η Φωτεινή Πιπιλή και προτείνει «λύσεις».

«Να φέρουμε και τον Καντάφι εδώ που είναι άνεργος τώρα και ψάχνει για δουλειά. Αφού στοιχίζει, λοιπόν, το δημοκρατικό πολίτευμα, να την κλείσουμε ρε παιδί μου τη Βουλή, να καταργηθούν και οι βουλευτές και το Σύνταγμα. Ας βρούμε μια άλλη μέθοδο, που να μην μας στοιχίζει τίποτα».

Η κα Πιπιλή μπουρδολογεί όπως όλοι οι συνάδελφοί της στην ελληνική Βουλή με τα αστεία επιχειρήματά της, αν θεωρεί "ψίχουλα" τις πεντέμισι χιλιάδες Ευρώ μεικτά που είναι η μηνιαία βουλευτική αποζημίωση χώρα τα υπόλοιπα, όταν οι εκτός Βουλής δεν κερδίζουν ούτε τα διαβόητα 700 ευρώ.

Όμως, κατά τη φτωχή μου γνώμη το πρόβλημα δεν είναι τα χρήματα που εισπράτουν οι έλληνες βουλευτές, αλλά ο αριθμός τους. Αν μειώσουμε τον μισθό τους θα ελκύουμε ακόμη χειρότερους -αν είναι δυνατόν!- απ' αυτούς που υπάρχουν τώρα, γι' αυτό είναι προτιμότερο να μειωθεί ο αριθμός τους στο ήμισυ. Λίγους και καλούς...

* Καλόο!

- Πώς ξεχωρίζεις ένα αεροπλάνο αν είναι αρσενικό ή θηλυκό;

- Το θηλυκό θα έχεικαθυστερήση!

Ακόμη ένα:

Ένας άντρας ρώτησε την γυναίκα του:

«Τι θέλεις; Να φάμε ή να κάνουμε έρωτα;»

Εκείνη του απάντησε: «Ό,τι θέλεις, ψωμί πάντως δεν έχουμε».